

KURJER LITTEWSKI

W WILNIE DNIA 22. LIPCA V. S. ROKU 1805.

ROSSYA.

S. Petersburg V. S. 21 lipca. Półku kawalergardów Rotmistrzem został Loewenwold. Półkownik Chruszczow naznaczony komendantem Moskiewskiego półku dragonii. Podpółkownik Bargużyński będzie komendantem nowozacieżnego morskiego batalionu Kaspijskiego. Admirał Woinowicz na własną prośbę uwalnia się od służby. Oświadczono najwyższe ukontentowanie Inspektorowi całej artylleryi G. L. Gr. Arakczew za wprowadzony porządek z pośpiechem w robotach S. Petersburgskiego arsenału, iakoż za praktyczne uczenie batalionu artylleryjskiego leibgardy; Szefowi kawalergardów G. Adjutantowi Uwarow, i G. M. X. Bagration za szykowność i ćwiczenie ich półków. Tauryjskich sądów głównych Prezydentem został Kolleski Konsyliarz Wremiew. Aktualny Stanu Konsyliarz X. Wołkoński będzie Wołyńskim Gubernatorem cywilnym.

AUSTRYA.

Wiedeń 17 lipca. Przygotowania u nas do wojny są nagłe i ogromne; artylleryą, żywność, amunicyę wprowadzamy ze wszystkich stron do Austrii. Regimenta stojące załogą w stolicy rozkaz odebrały być gotowemi do ruszenia w pole d. 26. Liczymy teraz w Austrii, Weneccy, Tyrolu od 180 do 200 t. żołnierza. Słychać iż Arcy X. Karol przyjmie najwyższą komendę. W Sierpniu nastąpić ma powszechny zaciąg po wszystkich prowincyach na dopełnienie regimentów. Z Berlina wiadomość przysła, że negocyacya, z której obiecywano wiele dla utrzymania pokoju w Europie, d. 10 niepomyślny koniec wzięła. Tymczasem dwór nasz rozkazał Ambassadorowi Cobenzl bawiącemu w Frankforcie, niemiejszkając powracać do Paryża; za nim pośpieszył Pruski pesel Lucchesini.

Naznaczono komendantami dywizyjnemi: G. Simbschen, w Padwie, Aussenberg w Vicenza, Lusignan w Brunn; Spanocchi w wojsku Tyrolskim umieszczony. W następującym werbunku tych naybardziej żołnierzy kazano zaciągać, którzy lata kapitulacyi swojej już wysłużywszy, uwolnieni byli.

Piękna z wiosny pogoda nadzieję czyniła gospodarzom i rolnikom Austriackiej Monarchii obfitego żniwa i wino-brania; lecz od 4 blisko tyg. trwający prawie nieustannie deszcz z zimnem, lękać się każe nowego niedostatku na r. pr. Dla tej przyczyny ludzie opatrni wcześniej kupują żywność potrzebną dla rodziny swojej za cenę nawet najwyższą. Mówić nie trzeba, że w napełnieniu wojskowych magazynów jest niemała trudność.

TURCYA.

Constantinopol 16 czerwca. Kapitan Basza zabrawszy znaczną liczbę regularnego żołnierza, z całą eskadrą, pomyslnym wiatrem wczora wyszedł pod żagle z portu naszego, pośpieszając na pomoc Alexandryi przez Mammeluków zagrożonej, i Kurschidowi od Albańczyków ściśnionemu w Cairze. Ostatnich jeżeli pieniądźmi uspokoić potrafi, nie wątpimy, że pierwsi nie, długo opierać się będą, a Porta nad Egiptem ieszcze odzyska panowanie. Nowe urządzenia celne od Sułtana niedawno wydane, po krótkiej sprzeczce od wszystkich narodów, które z Turkami handlują, zostały przyjęte, dochód skarbowy znacznie się powiększa. Wolna żegluga na rzece Phase w Mingrelii dozwolona jest Rossyanom; Selim 5 ustąpił im zamek Colalis i wioskę Pote leżące nad brzegiem tej rzeki, gdzie mogą utrzymywać załogi na obronę statków swoich. O czem natychmiast uwiadomił Dywan Baszę Erzerum, rozkazując ażeby nie tylko nie przeszkadzał utwierdzeniu miejsc pomienionych, ale owszem dawał pomoc w potrzebie.

Poseł Angielski lądem odebrał z Indyi gońca, który miał donieść, że wojska kompanii Wschod. poraziły zupełnie Holcara; Przegraney skutkiem nieomylnie będzie upadek i ruina tego nieprzyaciela. Na tém zwycięztwie nie przestając Anglicy, wgląb kraiu wtargnawszy, wielu słabszych XX. i wodzów narodu Marattów przymusili do złożenia broni, i poddania się pod opiekę kompanii.

WŁOCHY.

Luca 28 Czerwca. Odebraliśmy z wyroki przez Napoleona d. 24 podpisane w Bononii. Wyrzcił w I: Zaręczamy niepodległość i nową konstytucyą RP. Łukieskiej. Zezwalamy, ażeby szwagier nasz Bacciocchi z żoną panujący w X. Piombino, z potomkami panowali nad Łukieskim kraiem. Przyrzekamy naszym i następców imieniem, przy każdej zmianie X. odnawiać niniejsze ureczenie. Warujemy, iż żaden z XX. Łukieskich, córki ich, zaślubić się nie mogą bez naszego zezwolenia. Obiecujemy przy pomocy Bożey, oddalić wszystko cokolwiek uyrzemy szkodliwego narodowi Łukieskiemu, jego udzielnosci, szczęściu szwagra naszego, i siostry, iakoż ich potomstwa.

W 2 edykcie Napoleon wyznacza Ministrów naszych. Gonfalonier Belluomini został skarbowym, Mattenesi sprawiedliwosci, Manzi Sekretarzem stanu, Martelli, Bernardini, Lucchesini, Lelio, Vanucci, Ducini Konsyliarzami stanu. Senatorów mieć będziemy 36; niektórych już wybrał Napoleon, innych ogłosi przed końcem r. Obowiązuje się sprawić odmiany potrzebne w kraiu bez zamieszania i sporów; rozkazuje Ministrom i Konsyliarzom nowym od dzisdnia formować Regencyą, i większością głosów ułatwiać interessa krajowe, do przyjazdu X. Następnie wyznacza Senatora G. Hedouville Ambassadorem swoim, ażeby imieniem Monarchy, X. Piombino państwo Łukieskie wdzierzawę podał.

Gdy te edykta ogłoszono, czytał razem lud cały nową konstytucyą w 5 rozdz. Jest o panującym; ten mieć powinien gwardyą z 400 ludzi złożoną, która kraiovi nad 100 t. lirów kosztować nie powinna. Dochód X. w Lucce 300 t. prócz tego mieć będzie pałac w mieście, inny w okolicach z dobrami 100 t. dochodu przynoszącemi. Obeymując rządy wykona przysięgę na zachowanie całości kraiu, religii katolickiej, równości praw obywatelskich, wolności osobistej; rządzić ma dla dobra i szczęśliwości poddanych. XX. Łukiescy wychodzą z małoletności w r. 20. W 2. rozdziale mowa jest o radzie z Ministrów i Konsyliarów złożonej; pierwsi mają pensyi 5250, drudzy 3 t. lirów. Dalej mowa jest o 36 Senatorach, którzy potwierdzają prawa i ustawy od X. napisane; obrady ich corocznie miesiąc tylko trwać powinny. X. ma prawo odpuszczenia kary winowaycom. Wszyscy obywatele kraiu Łukieskiego do milicyi należą, i w potrzebie stawać powinni na obronę oyczyzny. Monarcha Francuzki na ten raz tylko wyznacza Ministrów, Konsyliarów, i Senatorów Łukieskich.

Wiedzieć trzeba, że Bacciocchi nie wolą Napoleona panować nam zaczyna; lecz z wolnego wyboru obywateli. Tak przynajmniej głosi akt urzędników RP. w którym wyrażono 12 Czerwca: Ponieważ X. Piombino go dzien jest szacunku, poważania, ufności naszej przez cnoty osobiste; niemniej małżonka jego Elisa siostra Napoleona; przeto posłowie nasi prosić mają Monarchę Francuzkiego, ażeby pomienionemu X. panować u nas dozwolił z potomkami płci męskiej, pod tym jednak warunkiem, ażeby Konstytucyi nowej zasadą było: 1. utrzymanie w kraiu religii Katol. 2. zachowanie udzielnosci naszej i reprezentacyi narodowej. 3. równość praw, wolność cywilna i polityczna. 4. Zniesienie nieodzownetytułów i przywilejów, iakie dawać zwykło urodzenie, wyższy tytuł X. dla rodziny panującej. 5. Nieodmienne prawo, ażeby Fidei-commissa i Primogenitura były nieznanne

w kraju Łukieskim. 6. Rozdawnictwo urzędów krajowych samym tylko rodowitym ziomkom naszym; wyłączając jednak urzędy sędziów kryminalnych i cywilnych, które cudzoziemcy sprawować mogą. 7. zaręczenie długu narodowego. Tak mieć chcemy obywatele Łukiescy, dobrze znając, że kraj nasz słaby nie może sam utrzymać i ocalić udzieleności swoiey. Trzeba więc było wybierać kształt rządu naydogodniejszy potrzebie publiczney; naylepszy, naprzyzwoitszy ten był dla RP. Łukieskiej, pod iakim zostaje naród zprzymierzony, potężny, obronić i zachować nas mocny.

Rzym 2 lipca. Syn Elektora Bawarskiego długo bawiąc w naszej stolicy, niedawno wyjechał do Florencyi, chcąc widzieć osobiwości rzadkie sławnego Muzeum. Nasze pomnażają się codziennie, i wielki wzrost biorą. Kamera Apostolska oczyściwszy zewnątrz i wewnątrz bramy tryumfalne Sewera i Konstantyna z niemałym pożytkiem i ozdobą miasta, teraz przystępuje do większego przedsięwzięcia, iakiem jest oczyszczenie Colyseum. Wyliczyć trudno, iak wiele starożytnych pamiątek, za rządów Piusa 7 znaleziono nad Tibrem i po innych miejscach; spodziewają się amatorowie starożytności, że nowe kopanie bez korzyści nie będzie.

Wcałych Włoszech zapomniano prawie o gorączce żółtey, która w r. pr. tak wielką boiaźnią umysły napełniała. Niema nigdzie śladu choroby straszliwej. Co większa, naydoskonalsi lekarze Rzymscy dziś dowodzą, że zaraza, którą Livorna dotknięta była, nie ma naymniejszego związku i podobieństwa z prawdziwą gorączką żółtą, która w Ameryce półn. Indyi zachod. Cadix, Malaga, Carthage, Alicante ludu wiele porwała; że choroby w Liwornie przyczyną był upał natężony, i niedostatek żywności, którego doznawali obywatele ubodzy.

D. 26 Czerwca Ociec S. miał tajny Konsystorz, na którym do zgromadzonych Kardynałów językiem Łacińskim powiedział rzecz następną, której koniec wypisujemy! Powinność jest nasza donieść, co Bóg uczynił w narodzie Francuzkim. Wiecie sami z iaką gorliwością i nabożeństwem lud wierny kraju tego w osobie naszej uczcił naywyższego Pasterza Katolików. Coście o tém słyszeli zdaleka, słabym nader jest prawdy obrazem. W słowach tego nie zdołam opisać. Bóg tyle błogosławieństwa zlać raczył na podróż naszą, że wielu Biskupów pobożnych głośno wyznawali, iż ten przypadek nieskończone pożytki duchowne przyniosł ludowi. Daliśmy wszystkich łatwy do nas przystęp, wysłuchaliśmy proźbę każdego, lecząc rany, wzbudzając pobożność w sercach. Odwiedziliśmy wszystkie świątynie w Paryżu i Lyonie, udzielając własną ręką chleba Anielskiego tysiącom niezliczonym. Byliśmy w Szpitalach, pocieszyliśmy chorych, i kaleków; wstąpiliśmy do szkół, gdzie młodź odbiera Chrześcijańskie wychowanie. Na każdym miejscu nas otaczał lud nieprzeliczony, wołając o błogosławieństwo które już tyle razy odbierał.

Coż mówić o duchowieństwie Francuzkiem? Wyrazić nie zdołamy co dla nas czyniło; aniteż opowiedzieć, z iak wielką gorliwością, czułością, iakiem staraniem, nauką, i przykładem odprowadza lud odrodzony na drogę zbawienia, przynosząc zaszczyt religii nieśmiertelny, sobie iednając szacunek i powagę u nieprzyjaciół naywiększych. Byliśmy tego świadkami, głośno więc uwielbić możemy tych synów przed obliczem Kościoła. Dopełniając obowiązek nasz w Paryżu, na kongregacyi Kardynalskiej, przyieliśmy do tego grona Francuzów kilku, daliśmy wielu kościołom Pasterzów, poświęciliśmy niektórych. Synowca Napoleonowego przez Chrzest S. wprowadziliśmy na drogę żywota obrządkiem uroczystym. Tak pracowaliśmy za granicą; tak wiele dla religii uczynił rządca Francyi; takie dowody przywiązania dał nam Francuzki naród. Osądziliśmy nakoniec, że czas był powracać do Rzymu. Dopełniwszy, cośmy winni byli Napoleonowi, odebrawszy od niego dowody nowe synowskiej życzliwości, powracamy. Cośmy widzieli w Chalons, ludu pobożność, wiernych gorliwość, któż opowie? Do Lyonu wieżdżając powtórnie znaleźliśmy u Kardynała Fesch przystoyną gościnność, za co iemu z tego miejsca niesiemy podziękowanie. Otworzyliśmy w tém mieście własną ręką kaplicę dawno zawartą, na pociechę wiernych. W Turynie widzieliśmy raz ieszcze Napoleona, polecając gorliwej dobroczynności jego sprawy duchowne we Francyi i we Włoszech; podziękowawszy naprzód imieniem Kościoła za to, co już dla niego uczynił.

W Florencyi pobożna Etruryi Królowa z ludem swo-

im wspaniale nas przyiła powtórnie. W tém to mieście Bóg zgotował naysłodszą pociechę sercu naszemu. Raz pierwszy przeieżdżając słyszeliśmy, że Ricci Biskup w Pistoja szczerze pragnął poiednać się z nami i Rzymskim kościołem, czegośmy dawno pożądali sami z ludźmi pobożnymi. Więc doniósł, iż gotów jest podpisać wszystko, co się nam podoba, dotrzymał słowa; formularz podany chętnie przyiósł i podpisał; oświadczając dla naprawy dawnego zgorzenia, iż poważa i pochwała ustawy Apostolskie, które potępiają błędy Bajusa, Janseniusa, Quesnela, iakoteż bullę Piusa 6 wyklinającą 85 propozycyi Synodu, który w Pistoja odprawił niegdys sam Ricci; pragnąc żyć odtąd i umierać na łonie religii naszej. Przyieliśmy tego syna oycowskim affektem, radując się i weseląc w Bogu, który pokóy i zgodę przywrócił Kościołowi. Niedawno winszując nam powrotu z podróży dalekiej do Rzymu, wyraził w liście; iż trwa nieodmiennie w postanowieniu swoim. To miałem donieść i przełożyć kongregacyi Kardynałów. Upadamy dziś wszyscy przed tronem Naywyższego, w błagalnych modłach i ofiarach, ażeby ten który założył Kościół, dzieło prawicy swoiey utrzymywał i utwierdzał. On przez nas wielkie rzeczy zaczął; niech dokonać raczy dla dobra, uwielbienia, wzrostu religii.

Genua 5 lipca. D. i Napoleon w gabinecie przepędził z Arcy Podskarbin Lebrun i Ministrami. D. z o świtaniu siadł na koń, i do południa zwiedzał okolice miasta, góry, twierdze, lazarety, werfty okrętowe, szpitale. Poźniej dawał audyencyą X. Saxe Gotha, Kardynałowi Maury, Ambassadorom z Sycylii i Portugalskiemu, Gallo i Lima; po nich obywatelom Genui, całej Liguryi, wielu miast Piemontskich. Wieczorem nastąpiło ciekawe widowisko na morzu przez Maira Cambiaso zgotowane. Krótkie onego wyobrazenie dać możemy, dokładne opisanie zabrałoby miejsca i czasu wiele. Czas był pogodny, morze uspokojone, umilkły wiatry; tłum patrzących niezmierny. Napoleon zstąpiwszy z mieszkania swojego na blizki brzeg morza, wszedł do obszerney, okrągłej zbudowanej, wspaniale i gustownie ozdobioney, świątyni, która natychmiast odbiła od brzegu za pomocą wiosel, i pośród portu stała przy odgłosie zadziwionego ludu.

Zaczęły się natychmiast gonitwy morskie, u Genuńczyków zwane *Reale*, i trwały do ciemnego zmroku. Wtenczas oświecono Kościół Neptunowy tysiącem świec i pochodni; 4 wyspy pływające przyłączyły się do niego, formując niby ogród napełniony dzewami, kwieciami, posągami, fontannami. Gdy przechadza się panujący po wyspie do zaczarowanych podobney, iakie bałeczni pisarze z łona ziemi lub morskich przepaści ręką niewidzialną wyprowadzać zwykli, zapaliły się nagle zewsząd razem ognie sztuczne na bastyonach i tamach port opasujących, iakoteż na batach gęsto przed uściem w morze i po innych miejscach postawionych. Nie można sobie wystawić w myśli, iak piękny widok czyniły bukiety z tylu miejsc razem wnoszące się pod obłoki; naywiększy zapalił się w batteryi Latarnią zwaney; ztąd wyleciały rac i bomb tysiące. Takie ognie iak są świetne, razące oko niezmiernym blaskiem, tak też krótko trwają. Gdy zgasły, tysiące łódek ruszonych od brzegu i tamy port manewrując okryły. Z tego miejsca gdzie morze unosiło świątynię Neptuna, widok był na podziw okazany; całe miasto, wszystkie kościoły i pałace, góry nawet odleglejsze, na których obywatele Liguryi mają piękne ogrody i mieszkania wiejskie, ogniem iasniali. Tu panujący mógł zrozumieć, iak wielkie są dostatki nowego poddaństwa. Naostatek ów kościół sprowadził Napoleona do brzegu, i wysadził na ląd przy odgłosie armat.

D. 5 miasto Genua bał dało w pałacu XX. dawnych, gdzie panujący zabawił do północy. D. 4 zabrała w gabinecie praca. Dziś Napoleon z całym dworem w naywiększej okazałości udał się do Metropolitalnego kościoła, spotkany u drzwi przez Kardynała Arcy B. i wszystkich Biskupów Liguryi. Gdy zasiadł na tronie, śpiewano Te Deum; po którym Durazzo Prefekt, Cambiaso Maire Genui, Littardo, Molfino Prezydenci Departamentów Montenotte i Appenuin przysięgę wierności wykonali; po nich Kardynał Spina, Torre Arcy B. Turinu, Biskupi Noli, Brugnato, Savony, Albenga, Sarzanna, Vintimiglia. Zatem rozdawano znamiona legionu honorowego wielu obywatelom Liguryi, iakoteż Officyerom 20 i 102 Francuzkiej piechoty regimentów, stojących w Cenui załoga; wszyscy głośno przysięgli. Z obywatelów Genui orderem

zaszczyconych są znaczniejsi; Kardynał Spina, Durazzo były Doża, Maire Cambiaso, i wszyscy Biskupi.

Mediolan 4 lipca. Pogłoska jest że zaślubienie Królowej Regentki Etrusków z X. familii Napoleona wkrótce ma nastąpić w Florencyi.

Panujący na dowód ukontentowania swego z usług gwardyi honorowej miasta Brescia, gdy tam przebywał, pozwolił każdemu z niey młodzieńcowi wnieść do gwardyi Monarszey.

W Bononii rozkazał, ażeby długi przez miasto dawniej zaciągnięte na opłatę cerografów Papieżkich, w przeciągu 1 r. opłacone były, na wzór innych długów narodu Włoskiego.

Akademia Bonońska we wszystkich względach porównaną została z Pawiiską; dobra Cocceno 200 t. lirów ocenione przedać kazano na dokończenie laboratorium Chemicznego, ogrodu botanicznego, i innych zakładów teyże Akademii.

Meńnice z będą w Mediolanie i Bononii. Lotterya, poczta są urządzone sposobem nowym, iakoteż administracya, celna, solowa, tabaki, dóbr koronnych. Komendantami 4 kompanii gwardyjskich wyznaczeni: Aresi, Battaglia, Martinengo, Ercolani. Te wszystkie wyroki w ciągu podróży swojej napisał panujący. Szkołę artylleryi i inżynierów w Modenie zachowano, powiększono, opisano. W. Sędzia Luosi wyznaczył 2 kommisye, których obowiązkiem jest przed 15 października wygotować projekt księgi praw kryminalnych i processu na Włoski naród. Wczora Minister wewnętrznych inter. Moscati Minister edukacyi, i Prefekt departamentu Olona rozdawali u nas nagrody pilniejszym uczniom; z tych każdy przy medalu otrzymał od Ministrów list pochwalny.

B R Y T A N N I A W.

London 8 lipca. Nic ieszcze rząd nie ogłosił o czynnościach nieprzyjacielskiej flotty w Indyi zachod., nie powiedział nawet, czyli się tam znajduie. Pogłoski żeglarskie są: że Nelson w pierwszych d. Czerwca stanowiący pod Martinicą niespodziewany, zmieszał Francuzów i Hiszpanów, tak dalece, że Villeneuve i Gravina do Europy natychmiast ruszyli, nic nie przedsięwzięjąc na podbicie Jamaiki i drugich osad. Skończyć się miała wyprawa tajemna na zajęciu wyspy Diamant blisko Martiniki leżącej, z kąd Anglicy porty Francuzkie łatwo uważać i zamykać mogli; za kilka d. wszystko się obiaśni. Nelsonowi naród winien będzie ocalenie handlu i dzierzaw Antylskich; zprzymierzeńcy z swojej żeglugi ten iedynie zysk odniosą, że maytków cokolwiek wyćwiczyli w obrótach morskich. Zapewne Admirał Angielski pospieszszy za nimi do Europy. Tu więc przybycia flott wszystkich wkrótce wyglądamy; tu wielkie i krwawe walki nastąpić mogą.

Flotta Chińska, iak słyhać, do S. Helene przybyła; ieden tylko z niey okręt zabrał Linois i do wyspy Francuzkiej zaprowadził, Coromandel; inne za kilka d. w Portsmouth spodziewane, pomnożą dostatki narodu.

Wiadomości od brzegów Francuzkich odebrane odnowiły powszechną u nas troskliwość. Nie ustaie nieprzyjaciel przygotowania czynić do wielkiej, rzecz rozwiązać mocney wyprawy. W Boulogne i portach przyległych znajduie się do 3 t. statków; 10 t. świeżego żołnierza z departamentów wewnętrznych nad Ocean przyszło. Eskadrę Lorda Keith Admiralicya zmocnić kazała 14 palnemi okrętami, które mają być użyte na zniszczenie flottylli; gdy na głębiny ośmieli się wychodzić.

Odgłos powszechny zwiastuie wielką i blizką odmianę w Ministerium Angielskiem.. Pitt na mieyscu ma zostać; lecz Addington z przyjaciółmi swemi, ustępować musi; wnidą do rządu: Fox iako Minister zagran. inter. Moira do dzieł wojennych, Spencer iako Prezydent Admiralicji, Grenville iako Minister departamentu wnetrznego. Godzi się wątpić o tém, naybardziej ażeby Fox zgodził się z Pittem zasiadać w radzie Monarszey; a Jerzy 3 przyiódł do niey człowieka, do którego wstręt iawni oświadcza tak dawno. To pewnieysza, iż zwołani nagle lekarze z okoliczności nowej słabości Królewskiej, uznali, że Monarcha ma na jednem oku zupełną kataraktę, której podobna formować się zaczęła na drugim.

Nelson 11 okrętów lin. poprowadził do Indyi zachod. ponieważ Admirał Bickerton przyłączył się do niego z okrętami Queen i Dragon. Francuzkie i Hiszpańskie do Martiniki posłane były obciążone lądowym żołnie-

rzem tak dalece, iż na każdym okręcie liczono po 1500 ludu z maytkami. Niewiadomo czyli to woysko powraciając do Europy odprowadzą Admirałowie. W Trinitadzie mieliśmy załogę z 1500 żołnierzy, 800 milicyi złożoną; gdywieś przyszła o flotty ruszeniu z Cadix, Gubernatorowie wysp Antylskich na obronę Trinitady posłać umyślili 1400 ludu.

Obrady Parlamentu za kilka d. mają być odroczone. Coraz większe jest podeyrzenie, że pożar wszczęty w porcie Woolwich trafunkowym nie był. Siedzi wiele osob w więzieniu; rząd przyrzekł 500 FS. nagrody temu, ktoby odkrył winowayców.

Z etatów przez Ministra wojennego złożonych w izbie niższej, które wyciągnął z Inspektorskiego raportu, pokazuje się iż sprawiedliwy zarzut czynił niedawno Reprezentant Crawford o niedopełnienie regimentów; albowiem w Angielskiem woysku niedostaie żołnierzy 26 t. 7 t. w Irlandzkiem, w osadach zamerskich 18 t. ogółem głów 51 t.

W odnodze Perskiej krąży kilka statków rozboynicznych; te nam zabrały 2 pocztarskie, które z Bombay do Bassory niosły ważne doniesienia dla Dyrektorów kompanii Indyjskiej. Admirał Raynier wysłał 2 fregaty na poskromienie okrutników, którzy lud znaleziony na owych okrętach, dzikim obyczaiem zamordowali, kilku zostawionych w życiu zaprzędali w niewolę; należą sami do XX. Indyjskich.

W tych d. zawinęły do portów naszych 2 flottykupieckie z Jamaiki i morza śródziem. z ostatney Eskadra Hiszpańska Admirała Salcedo poymała przed Carthageną 6 okrętów.

W Irlandyi zagęszczają się rozboie po drogach. Niedawno ieden z Oficyerów od armii blisko Limerick przez 6 łotrów napadniony, dał wszystkim odpor; a chociaż sam odniósł kilka ran ciężkich, z wzajemnie ranili i uwięził, 4 uciekli.

F R A N C Y A.

Paryż 11 Lipca. Napoleon posłał Królowi Hiszpańskiemu 4 znamiona legionu honorowego; nawzajem Karol 4 przystał 4 orderzy złotego runa.

Astronom Lalande oświadczył przez pisma publiczne, iż Reprezentant Romme zmarły r. 1795 przymusił go w r. 1793 za rządów Jakobińskich i Robespiera złożyć Republikanski kalendarz, w części przynajmniej, co do podziału i nazwiska miesięcy, podziśdzień używany.

Armstrong poseł Amerykańskich stanów, d. 4 dawał biesiadę wielką, obchodząc pamiątkę doroczną ogłoszoney niepodległości RP. Zaproszeni byli Amerykanie wszyscy znajdujący się w tey stolicy, iakoteż wszyscy Oficyerowie Francuzcy, którzy podczas oney wojny służyli na lądzie i morzu, w armiach narodowych lub Amerykańskich, przyłożyli się do utwierdzenia wolności tey części nowego świata. Biesiadujący wiadomym obyczaiem pili zdrowie: Jeffersona, Napoleona życząc iemu szczęśliwego skutku w przedsięwzięciach; Washingtona; ludzi mężnych którzy w obronie Amerykanów polegli, wolności morza; wzrostu żeglugi Amerykańskiej i Francuzkiej; życzyli naostatek, ażeby pamięć dnia tego pożyteczną była naydalszey potomności.

W Indyi zachod. zdarzył się przypadek onemu podobny, iaki dawniej widzieliśmy w Egipcie. Sidney Smith podpisał umowę z G. Desaix w El Arisch; Kleber miał dobrowolnie ustąpić z kraiu. Lord Keith złamał kapitulacyą, rozkazując broń złożyć Francuzom; i przymusił ich zwyciężyć w Heliopolis. Musieli późniey Anglicy i Turcy ogromne woyska sprowadzać, ażeby kray podbili, który chętnie im oddawał Kleber. Nie szło o rzeczy tak wielkie w Indyi zachod. G. Kapitan Guadalupy Ernouf zawarł ugodę z Kapitanem Hood, ażeby podróżnych na okręcie znalezionych w niewolę z obu stron nie brać; niewolników zbiegłych panom wzajemnie wracać; statków nie uzbroionych, które do żeglugi i handlu nadbrzeżnego iedynie służą, nie chwytac. Przez czas długi Francuzi i Anglicy świątobliwie słowa dotrzymali. 8 Kwietnia Hood pisał do G. Kapitana, iż Admirał Cochrane obiwszy po nim kommendę naywyższą, rozkazał natychmiast wiadomą umowę ogłosić za nieważną. W tém zdarzeniu Hood postąpił, iak Sidney Smith w Egipcie, ostrzegając wodzów naszych, ażeby się mieli na ostrożności.

Do tego listu swój przyłączył Kapitan Laforey, wyrażając: że gdy Admirał Mississy nieprzyzwoicie postąpił z mieszkańcami bezbronnemi wysp Angielskich, Cochrane dla tey przyczyny wiadomą umowę ogłasza za

nie była; zamiar jednak wojennych braciów po dawnemu czynić każe. Odpisał Ernouf usprawiedliwiając Admirała Mississy; ten prawa i obyczaj wojenny zachował; G. Prevost uwielbia ludzkość jego; miasto Roseau spaliły przez niezręczność kanonierów swoich batterye Angielskie; dla błahych pozorów nie należałoby narażać ludzi spokojnych na wojenne przypadki; każe Ludzkość, gdy można, zmniejszać klęski nieuchronne i straszne. Nic to jednak nie pomogło; złamana umowa; niewiinni żeglarze i właściciele Francuzcy i Angielscy cierpieć muszą, dopóki komendant inny nie każe przywrócić umowie chwałebney moc dawną.

Małżonka sławnego Blancharda w Montpellier odprawiła powietrzną żeglugę; siadła do łódki sama, wzniosła się szybko pod obłoki; zniknęła z oczu niezliczonymi spektatorom, i w 1 god. ubiegłszy w prostey linii 12 t. sążni, na ląd szczęśliwie powróciła, odprowadzona do miasta z tryumfem.

Admirał Mississy przybywszy niedawno do Bordeaux, był przyjęty od obywatelów jako rycerz, który w ter. wojnie dał pierwszy uczuć Anglikom, że przy największej potędze na morzu, jednak nie mogą zasłonić osad swoich od niaźdu nieprzyjaciela przemysłnego i czynnego.

Z Boulogne nic nowego, prócz ogólnych wiadomości o przygotowaniach do następującego lądowania. D. 4 cała dywizya z Marszałkiem Ney obozująca w Montreuil występuje z namiotów na pierwsze hasło, zbliża się do brzegu morskiego; tu stanowszy za danym znakiem siada na flotyllę, i z niej na ląd powraca w 17 minut; tak dobrze już wprawieni są żołnierze; było ich 22 t.

Do raportu swojego o zerwanej umowie przez Admirała Cochrane, przyłączył G. Ernouf wiadomość o zabranii przez korsarzów Guadalupe wielu statków Angielskich przed portem Surinam; jedne z nich niesły po kilkaset Murzynów niedawno kupionych w Afryce; inne winem, żywnością, i droższym towarem ładowne były; co wszystko do osad Francuzkich sprowadzone, dostatek i moc onych powiększyło. Nad rzeką S. Domingo Murzyni założyli twierdz kilka, które służyć miały ku obronie ich flotylli; wszystkie dobył i zburzył G. Ferrand, flotyllę zniszczył.

Pisma nasze oświadczają podziwienie, że Pitt nie żądał całej summy 5 mill. F. S. przez Parlament dawno przeznaczonej na subsidia dla Mocarstw zagranicznych, któreby Anglię wesprzeć chciały; lecz tylko pół 4 mill. ztąd wnoszą, że i ta jeszcze summa wkrótce niepotrzebną będzie. Na ten wniosek wiemy co Pitt odpowiedział w izbie niższej. Foxa naganiającego tę rozrzutność, pod niebiosa wnoszą politycy Paryscy. To mi człowiek mądry i wielki, powiada z nich ieden, przyjaciel oyczyny i ludzkości, który umie ważyć na szali sprawiedliwej interes kraiu swojego i wszystkich narodów. Zdaniem jego nowa koalicya wiele skarbów i krwi kosztować nas będzie, korzyści nie przyniesie spodziewanej; zamiast osłabienia potęgi nieprzyjacielskiej, możemy ją podnieść do wyższego stopnia, jak już nauczyło doświadczenie.

Lekarze Desgenettes i Dumeril przydani są rozkazem rządowym do 4 innych dawniej posłanych do Hiszpanii, ażeby uważali przyczynę i okropne skutki gorączki żółtej, szukając sposobów skuteczniejszych nad wiadome do leczenia straszliwej choroby.

Minister wojenny Berthier wyjechał nagle do Batawów; nie wątpimy, że blizka wyprawa eskadr uzbrojonych w Texel, Helvoetsluys, i Anvers z armią G. Marmont ku brzegom Szkockim lub Irlandzkim, jest przyczyną śpieszney podróży. Domyślają się niektórzy, że Admirałowie Villeneuve i Gravina, powracający, iak słychać, z Indyi zachodniej, potężnie mają wesprzeć zamiary Admirała De Winter. Gdyby do tego przyszło, Gardner i Graves muszą opuścić stanowisko długo i upornie pod Brestem utrzymywane; w takim razie Gantheaume i Mississy wyprowadzą eskadry swoje z Brestu i Rochefort.

Anglicy nierzetelne opisanie dali swojego lądowania pod Muros miasteczkiem Hiszpańskim. Do tej wyprawy sprowadził nieprzyjaciel okręt lin, fregatę, 2 korwety. 2 batterye weyścia do portu broniły; te prędko zgasła artyllerya okrętowa. Do blizkiego zamku schronił się korsarz Francuzki Papin z ludem swoim. Anglicy na ląd wysiadłszy w liczbie 500, szturmem weszli do słabej twierdzy; statek korsarza spalono, 2 mniejsze uprowadzone zostały, wielu bezbronych mieszkańców w Muros zamordowano, wiele dómów zrabowano;

Hiszpani tu nie mieli nad 15 żołnierzy.

Nie upadła ieszcze pogłoska o zaięciu Trinitady przez flotę zprzymierzoną; Lauriston 1400 Anglików miał zabrać w niewolę; rząd milczy o tém, iakoteż o znalezieniu w porcie tej wyspy 5 wojennych okrętów,

S Z W E C Y A.

Stockholm 10 Lipca. Król po zakończonej rewii woyska swojego bawi dotąd w Scanii, zwiedzając miasta tej prowincyi; przed powrotem do naszej stolicy wiele innych odwiedzić postanowił. Wydał niedawno rozkaz, ażeby w Helsingburgu port zrobiono głębszy i obszerniejszy, niż jest dzisiay; chociaż albowiem dawnymi traktatami dla samych Duńczyków są warowane zyski wszelkie i celna opłata od okrętów Sund przechodzących; spodziewać się jednak możemy, że Helsingburg port blizko ciałniny leżący, gdy wygodny będzie i bezpieczny, stanie się uczęszczany od żeglarzów. Na robotę wielką summy znaczne Monarcha wyznaczył ze skarbu. Lękaia się wczesnie Duńczykowie, ażeby to nie nachyliło do upadku ich miasta Helsingoer. Cieszą się Szwedzi nadzieją zysków dalekich, lecz pewnych. Drugim wyrokiem Gustaw Adolf przepisał, ażeby kompania zachodnio Indyjska, dzieło Oyca jego, przestała używać przywilejów sobie służących na końcu r. ter. Gustaw 3 nabywszy od Ludwika 16 wyspę Antylską S. Bartłomieja r. 1784 kompanią ustanowił. Odtąd handel z nią, ze wszystkimi wyspami cukrowemi, iakoteż z Ameryką północną wolny być ma dla wszystkich Szwedów; położony tylko jest warunek, ażeby towary sprowadzone z nowego świata składali w Gothenburgu, Carlshamm, i Stockholmie. Doświadczenie własne i domowe rozwiąze dla nas ważne pytanie, iak rozwiązało dawniej w drugich krajach, czyli pożyteczniej jest handel w dalekich częściach świata prowadzić przez prywatnych kupców, alboweż przez kompanie uprzywilejowane.

Król z następcą tronu był w Landsrona, Lund, Malmoe, i znowu d. 6 powrócił do Helsingburga. W pierwszym z miast wyliczonych przypatrywał się długo warownym twierdzom, i boiowisku, na którym Karol 11 nad Duńczykami tryumfował. W Malmoe widział i głośno pochwalił piękny kanał i kosztowne słuzy, które własnym nakładem patriotyczni obywatele i kupcy niedawno dokończyli. W Landsrona port będzie bezpieczny gdzie dotąd była otwarta wiatrom odnoga. W Lund Monarcha oglądał wszystkie budowle Akademickie; Kanclerz Graf Wachtmeister witał go imieniem całego zgromadzenia, nauczycielów i uczniów. W okolicy Helsingburga znajduie się kopalnia węgla ziemnych, przez Graffa Ruuth niedawno odkryta, która obficie dostarcza opału; Król ją widział i pochwalił.

B A T A W S K A R P.

Haga 15. lipca. Wczora zgromadzenie prawodawcze zamknęło obrady swoje, pierwsze po ogłoszeniu nowej konstytucyi.

Przez czas bardzo długi nie widzieliśmy eskadr Angielskich przy brzegach naszych. Dziś przed uyciem Mozy pokazały się nagle 3 okręta lin. Podobno wiedzieć musi nieprzyjaciel, co się gotuje w portach Batawii; iakie floty są uzbroione w Texel i Helvoetsluys, iakie posiłki dla niej z Anvers przyszlą wkrótce Francuzi. Lecz obróty morskie, przygotowania w portach, iakozkolwiek tajemne przecie przed okiem ciekawych cudzoziemców i szpiegów. Lądowe zaś czynności iawne są u nas i głośne. Bo któż nie widzi, iak codziennie Batawowie i Francuzi wszystkie regimenta, nie tylko z obozu pod Zeyst, aleteż z miejsc innych do Texel i Helder sprowadzamy; iak wiele tam artylleryi, amunicyi, żywności posłano, że naywyżsi wodzowie, Ministrowie morski i wojenny tam przebywają.

Przeważa dziś opinia, iż Villeneuve i Gravina do nas przydą, a z Winterem połączeni wylądują. Bez tego posiłku wierzyć trudno, ażeby Batawowie sami z eskadrą z Anvers spodziewaną, odważyli się na śmiałe przedsięwzięcie. Daymy że lud nasz doświadczony jest i waleczny; pozwólmy na chwilę, że wierny będzie w potrzebie. Flotta Batawska mierzyć się nie może z Anglikami. Łatwo Admiralicji zmocnić Admirała Russel okrętami w Dunes i pod Boulogne stojącemi. Więc z naszej strony albo wyprawa nie nastąpi nigdy; albo ją dokona flotta Hiszpańsko Francuzka. Niektórzy mniemają, że G. Marmont woyska do Texel i Helder zgromadza, nie na tajemną wyprawę, lecz iedyńie dla naszej obrony przeciw nieprzyjacielskiej napaści.